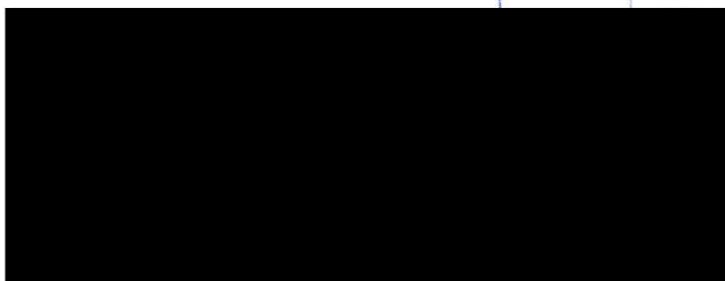

Dr. Major Erika ügyvéd

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Az ügy száma:	WLO 17 / 6
MÁRC 09.	
Elevő áll:	
db:	
tról:	
Pod:	

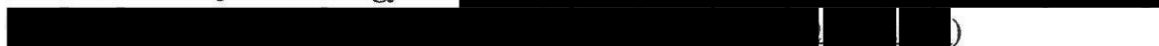
Alkotmánybíróság

A Debreceni Járásbíróság, mint első fokon eljáró bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00 6 5 2 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 MÁRC 22.
Petány:	1
Melléklet:	k db
Kezelőiroda:	3

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Major Erika ügyvéd

indítványozó mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.481/2020/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt - a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. számú végzésére kiterjedő hatállyal – semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kérelmezett házastársak voltak, mely házasságukból [REDACTED] napján [REDACTED] utónevű gyermekük született. Felek házasságát a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/86. szám alatt hozott ítéltében felbontotta, amelyben többek között rendelkezett a folyamatos kapcsolattartásról, valamint az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról is – „**A kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, feltéve, hogy a jogosult (amennyiben az akadály nála merült fel) az előzetes értesítési kötelezettségének eleget tett, illetve az előre nem látható akadályok felmerülését utólag igazolja.**”

Az indítványozó mint kérelmező három alkalommal indított kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárást a Debreceni Járásbíróságon amiatt, hogy a kérelmezett három alkalommal – nevezetesen 2020. március 28-29. napján, 2020. április 25-26. napján és 2020. május 9-10. napján – nem biztosította részére a folyamatos kapcsolattartást a koronavírus járványra hivatkozással.

A járásbíróság – 67.Pk.500.726/2020/21., 67.Pk.500.912/2020/8. és 67.Pk.500.996/2020/8. számú – végzéseivel kérelmező kérelmét mindhárom esetben elutasította. A járásbíróság – szinte szó szerint megegyező - végzéseinek indoklásából idézve: „**A kérelmezett magatartását a bíróság úgy értékelte, mint az az adott helyzetben - a 2020. március 28 és 29. napján (a 2020. május 9. és 10. napján, valamint 2020. április 25-26. napján) valamint az azt követő időszakban fennálló veszélyhelyzet idején – elvárható, felróhatóságot a kérelmező és a gyermek közötti kapcsolattartás akadályoztatása kapcsán megállapítani nem tudott.**”

Kérelmezett a járásbíróság mindhárom végzésével szemben fellebbezéssel élt, azonban a Debreceni Törvényszék – 1.Pkf.20.951/2020/2., 1.Pkf.20.952/2020/2. és 1.Pkf.20.953/2020/2. számú - végzéseivel mindhárom esetben helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzéseit. A törvényszék – szinte szó szerint megegyező - végzéseinek indoklásából idézve: „**Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a kapcsolattartás végrehajtása elrendelésének jogszabályi feltételeit és a törvényszék álláspontja szerint helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy adott esetben a kérelmezett felróható magatartása a kapcsolattartás akadálya miatt nem állapítható meg, ezért a kérelmet elutasította. Döntését kellő alapossággal megindokolta, azzal a törvényszék is egyetértett.**”

A kérelmező 2020. október 6. napján előterjesztett és 2020. október 28. napján pontosított kérelmében kérte, hogy a bíróság egy eljárás keretében állapítsa meg a kérelmezett önhibáját a 2020. március 28-29., 2020. április 25-26. és 2020. május 9-10. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartások pótlásainak a nem teljesítése miatt.

A Debreceni Járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. számú végzésével kérelmező kérelmét elutasította azzal az indoklással, hogy a bíróság korábban három nemperes eljárásban –

nevezetesen a 67.Pk.500.726/2020., 67.Pk.500.912/2020., 67.Pk.500.996/2020. szám alatt folyamatba volt eljárásokban - már megállapította, hogy a 2000. március 28-29., 2020. április 25-26. és 2020. május 9-10. napokon elmaradt kérelmezői kapcsolattartás egyik félnek sem felróhatóan maradt el, ezért pótlási kötelezettséget sem írt elő, azaz kérelmezettnek pótlási kötelezettsége sem keletkezett, nincs tehát olyan végrehajtható határozat, amely alapján a kérelmező megindíthatta volna az újabb kapcsolattartás végrehajtása iránti eljárást.

Kérelmező a járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. számú végzésével szemben is fellebbezéssel élt, hivatkozva arra, hogy külön kell választani az elmaradt kapcsolattartás ill. az elmaradt kapcsolattartás pótlása elmaradásának kérdéskörét, azaz külön kell vizsgálni mind az elmaradt kapcsolattartás, mind pedig az elmaradt kapcsolattartás pótlása elmaradásánál a kérelmezetti felróhatóságot tekintettel arra, hogy az első fokú bíróság mindhárom végzése (67.Pk.500.726/2020/21., 67.Pk.500.912/2020/8., 67.Pk.500.996/2020/8.) úgy szólt, hogy a kérelmezett magatartása a fennálló veszélyhelyzet idején minősíthető megfelelőnek, vagyis tőle elvárhatóan, azaz kizárólag a fennálló veszélyhelyzet alatt nem állapítható meg a kérelmezetti felróhatóság. Az indítványozó fellebbezésében előadta, hogy köztudomású tény, hogy a folyamatos kapcsolattartás akadályai időközben elhárult, ugyanis a veszélyhelyzet 2020. június 18. napján megszüntetésre került, és bár időközben (2020. november 4-én) azt újból elrendelték, azonban a kettő közötti időszakban veszélyhelyzet nem állt fenn, így kérelmezettnek lehetősége volt ill. kötelezettsége lett volna, az érvényben lévő és végrehajtható Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/86. sz. ítéletében rögzítettek szerint az elmaradt kapcsolattartást pótolnia az akadály elhárulását követő hat hónapon belül, azonban arra ésszerű és elfogadható indok nélkül mégsem kerített sort.

A Debreceni Törvényszék az 1.Pkf.21.481/2020/3. számú végzésével a járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. számú végzését azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a kérelmező kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét visszautasította.

A törvényszék végzését azzal indokolta, hogy nem kell különbséget tenni az elmaradt kapcsolattartás pótlása, illetve az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elmaradása között. A törvényszék álláspontja szerint a kötelezettnek nem róható fel a kapcsolattartás elmaradása, így a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/8. számú ítéletében felmerült pótlás nem merül fel; szintén nem merül fel a kapcsolattartás végrehajtása, mert a 2017. évi CXVIII. törvény (Bpnt.) 22/B. § (4) bekezdése alapján a kötelezettnek nem felróható okból hiúsult meg a kapcsolattartás; ugyanazon kapcsolattartási időpontra két végrehajtás iránti kérelmet nem lehet benyújtani, mert az ítélt dolognak minősül.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, ugyanis fellebbezéssel élt a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. számú végzésével szemben, és a Bpnt. 2. § (g) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló eljárásban – mint nemperes eljárásban - nincs helye felülvizsgálatnak.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági döntést, azaz a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.481/2020/3. számú végzését indítványozó jogi képviselője – dr. Major Erika ügyvéd – 2021. január 21. napján vette át elektronikusan, ügyfélkapun keresztül. Indítványozó akként nyilatkozik, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti tekintettel arra, hogy indítványozó a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló eljárásokban a kérelmező volt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítványozó által előadottak alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel. A támadott bírósági döntés alapjog gyakorlását érinti, ugyanis a 3312/2017. (XI.30.) AB határozat rögzítette, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a gyermek és szülő kapcsolattartáshoz való jogát kívánja biztosítani. Bár a bírósági döntés három konkrét kapcsolattartási alkalmat ill. azok pótlási alkalmait érintette, annak elvi tartalma hatással lehet a további kapcsolattartási alkalmakra is.

A mindennapi életre, a további kapcsolattartási alkalmakra vetítve ez azt jelenti, hogy amennyiben pl. a gyermek megbetegszik és emiatt marad el a kapcsolattartás, úgy a kérelmezett felróhatóságának hiánya miatt a kapcsolattartás végrehajtását nem rendelheti el a bíróság, azaz a végrehajtás iránti kérelmet a bíróságnak el kell utasítania a Bpnt. 22/C. § (5) bekezdése alapján, és annak ellenére, hogy a jogosulti felróhatóság hiányának esetére irányadó jogszabályi rendelkezés /Ptk. 4:182. § (2) bek./ van hatályban a kapcsolattartás pótlására és egyúttal létezik egy (elvieken) végrehajtható határozat a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlására, az a kötelezetti felróhatóság hiányában - a Bpnt.-nek a pótlás végrehajtása elrendeléséhez kötelezetti felróhatóságot megkövetelő előírása miatt - mégsem lesz a gyakorlatban végrehajtható.

Sőt, a Debreceni Törvényszék az alaptörvény ellenes jogszabály értelmezésével gyakorlatilag azt mondta ki, hogy ha a kötelezettnek nem felróhatóan marad el a kapcsolattartás, akkor a kötelezetti önkéntes pótlás hiányában a jogosult – annak ellenére, hogy nem neki felróhatóan hiúsult meg a kapcsolattartás – hiába kér végrehajtást és pótlást, azt a bíróság nem rendelheti el, és amennyiben a kötelezett a pótlást önként nem biztosítja, úgy a jogosult a pótlás

elmaradása miatt hiába kezdeményez újabb végrehajtást, azt a bíróságnak vissza kell utasítania ítélt dolog lévén.

A jogosultat tehát orvosolhatatlan alapjogi jogsérelem éri.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alkotmánybíróság 3018/2016. (II.2.) AB határozata – utalva a 17/2014. (V.30.) AB határozatra – úgy foglalta össze az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos gyakorlatát, hogy e cikk *„átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét.”* A kapcsolattartás tiszteletben tartása elsődlegesen a felek közötti kommunikáció védelmét jelenti, ugyanakkor az Alkotmánybíróság 3312/2017. (XI.30.) AB határozata e rendelkezésnek tágabb értelmet adott, amikor kiterjesztette annak védelmi körét a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartásra is.

A gyermeknek a különélő szülőjével való kapcsolata természetesen különbözik a vele egy háztartásban együtt élő szülővel fennálló kapcsolatától, hiszen a különélő szülő időszakosan vesz részt a gyermek gondozásában. Amint azonban a szülő-gyermek viszony sem korlátozódik a gyermekkel egy háztartásban élő szülőre, úgy a családi élet sem feltétlenül a gyermek napi gondozását jelenti csupán. Alkotmányjogi értelemben a gyermek és a különélő szülő kapcsolata is a családi élet fogalma alá esik, és védelemben részesül (BDT2018.3822).

Másrészt az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Az Alaptörvény bár a kötelezetteket nem nevezi meg, azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ennek megvalósítása elsődlegesen a család kötelessége /3047/2013. (II.28. AB

határozat, 3018/2016. (II.2.) AB határozat/. „A testi fejlődés biztosítására vonatkozó kötelességek a tartás, gondozás, a szellemi, erkölcsi fejlődés lehetővé tétele a nevelés megválasztásával ... szeretetteljes családi légkör kialakításával történik” /3047/2013. (II.28.) AB határozat. „A családi gondoskodás és védelem szempontjából nemcsak az együtt élő, hanem a különélő szülővel való zavartalan érintkezésnek is alapvető jelentősége van. ...A gyermek egészséges fejlődése szempontjából meghatározó a szülők együttes jelenléte és támogatása, az, hogy a gyermek mindkét – gondozó és különélő – szülőjét maga mellett tudhassa, rájuk számíthasson, és mindkettőjüktől megkapja a fejlődéshez szükséges védelmet és gondoskodást” (IV/1533/2020 AB határozat).

Harmadrészt a XVI. cikk (2) bekezdése szerint a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést. „A nevelés – amely részben megegyezik a szülői felügyelet gyakorlásával (Ptk. 4:150-160. §), de részben más, több annál – a gyermek életében való közreműködés, amely a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések eldöntésében való részvétel mellett elsősorban a rendszeres és folyamatos kapcsolattartás útján biztosítható” (IV/1533/2020 AB határozat).

Röviden összefoglalva: „a különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra-védelem /Alaptörvény VI. cikk (1) bek./, a gyermeknek a gondoskodáshoz /Alaptörvény XVI. cikk (1) bek./ és a szülőnek a neveléshez való joga /Alaptörvény XVI. cikk (2) bek./ részeként alapjogi rangra emelt jogosultság.” (IV/1533/2020 AB határozat).

A konkrét ügyben három hétvégi – közvetlen és személyes – kapcsolattartási alkalom maradt el az anya döntése alapján, és a bíróság – a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésének „felróhatóság” fordulata értelmezése alapján – nem rendelte el a végrehajtást egyik esetben sem, majd az indítványozó újabb, az ezen elmaradt kapcsolattartások pótlásának elmaradása miatt indított végrehajtás iránti kérelmét visszautasította – szintén a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésnek „felróhatóság” fordulatra hivatkozva –, ezért megállapítható, hogy a bíróság döntésével az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – és a nevelési jogot garantáló XVI. cikk (2) bekezdése – által biztosított kapcsolattartási jogát korlátozták.

A Bpnt. szerint:

22/A. § (1) A bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását - végrehajtható okirat kiállítása nélkül - végzéssel rendeli el. E végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

22/B. §

(4) A kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból

- a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének,
- b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást,
- c) a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy
- d) egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

22/C. §

(2) Ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást. A bíróság a végrehajtást elrendelő végzésben a kérelmezettet felhívja, hogy

a) a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget,

b) a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét vagy

c) ha a kapcsolattartásnak egyéb, a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható akadálya volt, annak elhárulását követően biztosítsa a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

(5) Ha a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása elrendelésének feltételei nem állnak fenn, a bíróság a kérelmet elutasítja. A végzés ellen fellebbezésnek van helye.

Konkrét ügyben az indítványozó a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/86. számú, kapcsolattartásra vonatkozó határozatának végrehajtását kérte három külön eljárásban, a folyamatos kapcsolattartásának – a jogosultnak fel nem róható - három teljes hétvégi alkalommal való megghiúsulása miatt. Az eljárásokban eljáró Debreceni Járásbíróság mindhárom eljárásban megvizsgálta a kérelmezett felróhatóságát a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdése alapján, és megállapította a kérelmezetti anya felróhatóságának hiányát, melyre tekintettel arra a megállapításra jutott, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása elrendelésének Bpnt. 22/C. § (2) bekezdésében előírt feltételei nem állnak fenn, ezért a 22/C. § (5) bekezdése alapján a végrehajtási kérelmeket mindhárom esetben elutasította, a Debreceni Törvényszék pedig mindhárom esetben indokainál fogva helybenhagyta a járásbíróság végzéseit.

Bár a Bpnt. 22/C § (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, úgy a bíróságnak el kell rendelnie a

végrehajtást, azonban azzal, hogy a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdése a kapcsolattartásra vonatkozó határozat megszegéseként kizárólag a felróható mulasztást/akadályoztatást/meghiúsítást deifiniálja, ezáltal ellehetetleníti a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelését mindazon esetekben, amikor a kapcsolattartás a kérelmezettnek nem felróhatóan hiúsul meg.

A mindennapi életre vetítve ez azt jelenti, hogy amennyiben pl. egy a gyermek megbetegszik és emiatt marad el a kapcsolattartás, úgy a kérelmezett felróhatóságának hiánya miatt a kapcsolattartás végrehajtását nem rendelheti el a bíróság, azaz a végrehajtás iránti kérelmet a bíróságnak el kell utasítania a Bpnt. 22/C. § (5) bekezdése alapján tekintettel arra, hogy a kérelmezetti felróhatóság hiányában a bíróság a Bpnt. 22/C. § (2) bekezdése alapján nem állapíthatja meg a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegését, mivel pedig ezáltal a Bpnt. 22/C. § (2) bekezdésében előírt, a végrehajtás elrendelésének feltétele – vagyis az, hogy megállapításra kerüljön, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat - nem teljesül, így a végrehajtási kérelem elutasításának van helye.

A fenti probléma elviekben orvosolható lenne, amennyiben a kapcsolattartásra vonatkozó határozat – konkrét esetben a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/86. számú ítéletének - a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartásának pótlására vonatkozó rendelkezése /„ **A kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, feltéve, hogy a jogosult (amennyiben az akadály nála merült fel) az előzetes értesítési kötelezettségének eleget tett, illetve az előre nem látható akadályok felmerülését utólag igazolja.**” / a gyakorlatban végrehajtható lenne.

A végrehajthatósági probléma abban áll, hogy a Bpnt. szintén a kötelezeti felróhatóság megállapításának feltételéhez köti az elmaradt kapcsolattartás pótlása végrehajtásának elrendelését. A Bpnt. 22/B. § (4) b) pontja szerint ugyanis az elmaradt kapcsolattartás pótlásának nem teljesítése esetében is kizárólag valamelyik fél felróhatóságának megállapítása esetén van helye a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegése megállapításának, végrehajtás elrendelésének pedig csakis kizárólag akkor, ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett szegte meg – mégpedig neki felróhatóan - a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban a pótlásra vonatkozóan előírtakat /Bpnt. 22/C. § (2)/.

Konkrét ügyre vetítve a kapcsolattartás a jogosultnak fel nem róható okból maradt el, így a kapcsolattartás pótlásának lett volna helye a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2016/86. számú ítéletének az elmaradt kapcsolattartás pótlására vonatkozó rendelkezése alapján, összhangban a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésével - A jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell. A Debreceni Törvényszék álláspontja szerint azonban, mivel „a kötelezettnek nem róható fel a kapcsolattartás elmaradása, így a Komáromi Járásbíróság 8.P.20.588/2019/8. sz. ítéletében felmerült pótlás nem merül fel. Szintén nem merül fel a kapcsolattartás végrehajtása, mert a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdése alapján a kötelezettnek nem felróható okból hiúsult meg a kapcsolattartás.”

A mindennapi életre, a további kapcsolattartási alkalmakra vetítve ez azt jelenti, hogy amennyiben pl. a gyermek megbetegszik és emiatt marad el a kapcsolattartás, úgy a kérelmezett felróhatóságának hiánya miatt a kapcsolattartás végrehajtását nem rendelheti el a bíróság, azaz a végrehajtás iránti kérelmet a bíróságnak el kell utasítania a Bpnt. 22/C. § (5) bekezdése alapján, és annak ellenére, hogy a jogosulti felróhatóság hiányának esetére irányadó jogszabályi rendelkezés /Ptk. 4:182. § (2) bek./ van hatályban a kapcsolattartás pótlására és egyúttal létezik egy (elvieken) végrehajtható határozat a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlására, az a kötelezetti felróhatóság hiányában - a Bpnt.-nek a pótlás végrehajtása elrendeléséhez kötelezetti felróhatóságot megkövetelő előírása miatt - mégsem lesz a gyakorlatban végrehajtható. A jogosultat tehát orvosolhatatlan alapjogi jogsérelem éri.

A konkrét ügyben három hétvégi – közvetlen és személyes – kapcsolattartási alkalom maradt el az anya döntése alapján, és a bíróság – a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésének „felróhatóság” fordulata értelmezése alapján – nem rendelte el a végrehajtást egyik esetben sem, majd az indítványozó újabb, az ezen elmaradt kapcsolattartások pótlásának elmaradása miatt indított végrehajtás iránti kérelmét visszautasította – szintén a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésnek „felróhatóság” fordulatra hivatkozva –, ezért megállapítható, hogy a bíróság döntésével az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – és a nevelési jogot garantáló XVI. cikk (2) bekezdése – által biztosított kapcsolattartási jogát korlátozták.

Álláspontom szerint az alaptörvény ellenesség – a fentebb kifejtettek szerint - a Bpnt.-nek a kapcsolattartás végrehajtása elrendeléséhez a kötelezetti felróhatóságot megkövetelő előírásaiban rejlik, amely jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § szerinti vizsgálatot azonban az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 28. § (1) bekezdése alapján jelen eljárásban is lefolytathat.

A Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.481/2020/3. számú végzésének indoklását még azzal is kiegészítette, hogy *„A törvényszék nem osztotta a kérelmező álláspontját a tekintetben, hogy különbséget kellene tenni az elmaradt kapcsolattartás pótlása, illetve az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elmaradása között.... (...) ugyanazon kapcsolattartási időpontra két végrehajtás iránti kérelmet nem lehet benyújtani. Figyelemmel arra, hogy a bíróság már korábban ezen időpontra vonatkozó kapcsolattartás elmaradását vizsgálta, így az ítélt dolog, ezért a kérelmező kérelmét nem elutasította, hanem visszautasította a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontja alapján.”*

Az indítványozó álláspontja szerint a Debreceni Törvényszék a 1.Pkf.21.481/2020/3. számú végzésében a Bpnt. alaptörvény ellenes értelmezésével jutott el a kérelmező kérelmének visszautasításához.

Idézve a Bpnt.-ből:

22/A. §* (1) A bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását - végrehajtható okirat kiállítása nélkül - végzéssel rendeli el. E végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

22/B. §

(4) A kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból

a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének,

b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást,...

Indítványozó álláspontja szerint a jogalkotó egyértelműsíti, hogy különbséget kell tenni az elmaradt kapcsolattartás pótlása, illetve az elmaradt kapcsolattartás pótlásának elmaradása között, hiszen az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetében a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésének a) pontja, míg az elmaradt kapcsolattartás pótlásának elmaradása esetében a Bpnt. 22/B. § (4) bekezdésének b) pontja alapján vizsgálja a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegését, azaz a jogosulti vagy kötelezeti felróhatóságot.

A Debreceni Törvényszék alaptörvény ellenes jogszabály értelmezésével gyakorlatilag azt mondta ki, hogy ha a kötelezettnek nem felróhatóan marad el a kapcsolattartás, akkor a kötelezeti önkéntes pótlás hiányában a jogosult – annak ellenére, hogy nem neki felróhatóan hiúsult meg a kapcsolattartás – hiába kér végrehajtást és pótlást, azt a bíróság nem rendelheti el, és amennyiben a kötelezett a pótlást önként nem biztosítja, úgy a jogosult a pótlás elmaradása miatt hiába kezdeményez újabb végrehajtást, azt a bíróságnak vissza kell utasítania ítélt dolog lévén. Megállapítható tehát, hogy a bíróság döntésével az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – és a nevelési jogot garantáló XVI. cikk (2) bekezdése – által biztosított kapcsolattartási jogát korlátozta.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó ezúton akként nyilatkozik, hogy nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya – I/1. sz. melléklet

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó kijelenti, hogy tudomással bír annak tényéről, hogy az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi, valamint az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul, és ennek ismeretében ezúton akként nyilatkozik, hogy személyes adatai (neve) közzétételéhez hozzájárul.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

I/2. a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.500.726/2020/21. sz. végzése

I/3. a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.500.912/2020/8. sz. végzése

I/4. a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.500.996/2020/8. sz. végzése

I/5. a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.951/2020/2. sz. végzése

I/6. a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.952/2020/2. sz. végzése

I/7. a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.953/2020/2. sz. végzése

I/8. a Debreceni Járásbíróság 67.Pk.502.057/2020/5. sz. végzése

I/9. a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.21.481/2020/3. sz. végzése

Kelt: Tatabánya, 2021. március 09.

indítványozó képv.

dr. Major Erika ügyvéd

dr. Major Erika
egyéni ügyvéd
kiszámlázó

